

**הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני
חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים
2009 ו-2010), התשס"ט-2009**

פרק י"ז: חשמל

66. המוסד לביטוח לאומי יעביר לקרן את הסכומים שגבה או שקיבל לפי סעיפים 2 ו-3, העברת סכומים לקרן בניכוי הוצאות התפעול לפי סעיף 3(ב).

67. תקופת תוקפו של פרק זה תהיה עד מועד סיום הפעלתה של הקרן. תוקף

פרק י"ז: חשמל

68. בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996¹⁰⁰ –

(1) בסעיף 2 –

(א) ההגדרה "רישיון אחר" – תימחק;

דבריו הסבר

והחשב הכללי במשרד האוצר, או נציגיהם, והסדרות העובדים החדשה ולשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, בהסכמה פה אחד, ועל פי הכללים שייקבעו כמפורט לסעיף 1.

3. המקורות הכספיים לקרן יהיו כמפורט בסעיפים 4 ו-6 להלן.

4. לקבוע בחוק, כהוראת שעה, כי המוסד לביטוח לאומי יגבה בחודש ספטמבר 2009, מכלל העובדים המשתלמים בעדם דמי ביטוח לאומי בעבור אותו חודש (להלן – עובד) וממעסיקיהם, סכום שיחושב כדלקמן:

א. מכל עובד כאמור יגבה סכום השווה למחצית משווי יום עבודתו, כהגדרתו להלן.

ב. מכל מעסיק של עובד כאמור יגבה סכום השווה לסכום שבסעיף א לעיל.

לעניין החלטה זו:

"עובד ציבור" – עובד שחל עליו הסדר אי תשלום דמי הבראה בשנים 2009/10;

"עובד" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק ביטוח לאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, ולמעט עובד במשק בית, ולמעט עובד ציבור;

"שווי יום עבודה" – סכום השווה למחצית מהשכר החדשי, כהגדרתו להלן, כשהוא מחולק ב-30; "שכר חודשי" – השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח.

5. המוסד לביטוח לאומי יעמיד את הסכומים שנגבו כאמור בסעיפים 4 ו-6 לטובת הקרן.

6. לקבוע בהוראת השעה לפי סעיף 4, כי הגופים שיפורטו בצו, שיקבע שר האוצר, יעבירו את סכום החיסכון בשל הסדר אי תשלום דמי הבראה בשנים 2009-2010 (להלן – הסדר) לביטוח לאומי לטובת הקרן. "סכום החיסכון" – גובה דמי הבראה שחשכו לגוף בשל ההסדר.

סעיף 68 לפסקה (1)

(א) להגדרה "רישיון אחר" – ההגדרה אינה מופיעה בגוף החוק וקיומה מונע שימוש בצמד המילים רישיון אחר, לכן מוצע למחקה.

(1) חיוב עובד ומעסיק של העובד, כל אחד מהם – בתשלום מחצית משווי יום החופשה כאמור (סעיפים 2(א) ו-3(ב)); מוצע שהוראת פרק זה לא תחול על עובד המדינה, עובד במשק בית ומי שעובד אצל מעביד ציבורי (ראה ההגדרות עובד ומעביד ציבורי בסעיף 1). החרגת עובד המדינה ומי שעובד אצל מעביד ציבורי מחובת העברת התשלום לפי הוראות פרק זה באה על רקע הצעת חוק לתשלום חלקי של דמי הבראה כאמור לעיל;

(2) חיובם של המעסיקים במגזר הציבורי, שנקבעו בצו של שר האוצר, להעביר לקרן את הסכום שצפוי להיחסך בהוצאותיהם בהתאם להצעת חוק לתשלום חלקי של דמי הבראה כאמור לעיל, הוא סכום החיסכון (סעיף 2(ג));

(3) הסדרי הגבייה שיפעיל המוסד לביטוח לאומי לצורך גביית שווי יום החופשה בעד כל עובד כאמור (סעיף 3(א));

(4) הוצאות התפעול שהמוסד לביטוח לאומי יהיה רשאי לנכות מהסכומים שייגבו או שיועברו כאמור (סעיף 3(ב)).

כן מוצע לקבוע כי ההוראות המוצעות בפרק זה יהיו בתוקף עד מועד סיום הפעלתה של הקרן.

וזה נוסחה של החלטת ממשלה מס' 150 מיום י"ח באייר התשס"ט (12 במאי 2009):

"קרן סיוע למפעלים בתקופת המשבר הכלכלי

1. בהמשך לסעיף 30 להסכם הקואליציוני שנחתם בין סיעת הליכוד לבין סיעת העבודה ביום 30 במרס 2009, להטיל על המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, על הממונה על התקציבים ועל החשב הכללי במשרד האוצר להקים קרן שתפעל למתן סיוע כלכלי למפעלים שנקלעו למצוקה בשל המצב הכלכלי (להלן – הקרן). המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, הממונה על התקציבים והחשב הכללי במשרד האוצר, בתיאום עם הסדרות העובדים החדשה ולשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, יקבעו את הכללים להפעלת הקרן, לרבות מועדי תחילתה וסיום הפעלתה, את המבחנים ואמות המידה למתן סיוע באמצעותה, את אופן מתן הסיוע באמצעותה, את הפיקוח על השימוש של המפעלים בכספי הסיוע, כללי דיווח ובקרה, וכל עניין אחר הנוגע להפעלתה או לשימוש בכספיה.

2. הפעלת הקרן תיעשה על ידי המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, הממונה על התקציבים

¹⁰⁰ ס"ח התשנ"ו, עמ' 208; התשס"ח, עמ' 802.

(ב) בהגדרה "תעריפים", במקום הסיפה המתחילה במילה "למעט" יבוא "שמשלם ספק שירות חיוני לבעל רישיון, למעט תשלום שנקבע במכרו שפורסם בידי המדינה, וכל סוגי התשלומים שמשלם ספק שירות חיוני לצרכן בעבור ייצור או בעבור הסדרים לניהול הצריכה; לעניין זה, בעל רישיון, לרבות אם התשלומים נגבים על ידי אחר בעבורו";

(2) בסעיף 17(ג), במקום "הולכה" יבוא "ספק שירות חיוני" ואחרי "לבעל רישיון" יבוא "או לצרכן, והכל";

(3) אחרי סעיף 17 יבוא:

"ביצוע התשלומים 17א. תנאי לתוקפו של רישיון ספק שירות חיוני הוא ביצוע כל התשלומים, המגיעים לבעל רישיון אחר מאותו בעל הרישיון ספק שירות חיוני. בסעיף זה, "התשלומים" – התשלומים הנדרשים מבעל רישיון ספק שירות חיוני לפי חוק זה או תנאי רישיונו"

פרק י"ח: מינהל מקרעי ישראל

תיקון חוק מינהל מקרעי ישראל 69. בחוק מינהל מקרעי ישראל, התש"ך-1960¹⁰¹ (בפרק זה – חוק מינהל מקרעי ישראל) –

דבריו הסבר

התשלומים המגיעים לבעל רישיון אחר (למשל בעל רישיון ניהול מערכת או בעל רישיון ייצור) ממנו, וזאת כדי להבטיח שיבצע את כל התשלומים המגיעים ממנו לבעל רישיון אחר ובכלל זה, ליצרן חשמל פרטי.

פרק י"ח מינהל מקרעי ישראל (להלן – המינהל) הוא כללי הגוף אשר על פי חוק מינהל מקרעי ישראל, התש"ך-1960 (להלן – חוק מינהל מקרעי ישראל), מופקד על ניהול הקרקעות שבבעלות מדינת ישראל, הקרן הקיימת לישראל (להלן – הקק"ל) ורשות הפיתוח – קרקעות המהוות כ-93% מכלל הקרקעות במדינה.

עבודת המינהל כיום מאופיינת ברמת יעילות שאינה גבוהה. הדבר נובע בעיקר משיטת החכירה המטילה על המינהל נטל של חיכוך מתמיד עם ציבור החוכרים, וכן מריבוי התפקידים והמשימות אשר הוטלו על המינהל ואשר אינם מתפקידי ה"ליבה" של ניהול מקרעי ישראל. המינהל פועל על פי מערכת החלטות מסורבלת ובמבנה ארגוני אשר אינו תואם את תהליכי העבודה הנדרשים לצורך ניהול המקרקעין בעת הזאת. מצב זה מונע מהמינהל לעמוד ביעדיו העיקריים: שיווק מקרקעין בהתאם לצורכי המשק, שמירה על מקרעי ישראל, רישום זכויות במקרקעי ישראל בפנקסי המקרקעין ומתן שירותים לבעלי זכויות במקרקעין. כל זאת תוך ראייה כוללת של שמירה על מקרעי ישראל כמשאב לטובת הציבור, הסביבה והדורות הבאים.

נוכח האמור לעיל ובהמשך להחלטת הממשלה מס' 117 מיום י"ח באייר התשס"ט (12 במאי 2009) (להלן – החלטת הממשלה מס' 117), להמלצות שבר"ח ועדת רונן

(ב) להגדרה "תעריפים" – מוצע לתקן את הסיפה של ההגדרה שלשונה כיום הוא "למעט תשלום שנקבע במכרו שפורסם בידי המדינה, שמשלם בעל רישיון הולכה לבעל רישיון" מסיבות אלה:

1. נוכח ההתפתחות במשק החשמל והשינויים המבניים המתחייבים מהחוק, מוצע להרחיב את ההגדרה "תעריפים" באופן שתכלול לא רק תשלומים שמשלם בעל רישיון הולכה לבעל רישיון אחר, אלא תשלומים שמשלם כל בעל רישיון ספק שירות חיוני לבעל רישיון אחר;

2. מוצע להכליל בהגדרה גם תשלומים שמשלם ספק שירות חיוני לצרכן בעבור ייצור חשמל בידי הצרכן, וכן תשלומים לצרכן במסגרת הסדרי ניהול ביקושים לפי חוק החשמל;

3. מוצע להבהיר כי התשלומים המהווים תעריף, יכול שייגבו על ידי בעל הרישיון עצמו או על ידי אחר בעבורו, בין אם יש בידו רישיון לפי חוק זה ובין אם לאו, והכל כל עוד לא נקבע אחרת לפי הוראות החוק.

לפסקה (2)

מוצע לתקן את סעיף 17(ג) כדי להתאימו לתיקון ההגדרה "תעריפים", שכן בסעיף מוסדרים חובותיו של בעל רישיון ספק שירות חיוני לבצע את התשלומים בהתאם להגדרת התעריף (ראה דברי הסבר לפסקה (1)(ב)).

לפסקה (3)

מוצע להוסיף את סעיף 17א, ולקבוע בו, כי תנאי לתוקפו של רישיון ספק שירות חיוני יהיה ביצוע כל

¹⁰¹ ס"ח התש"ך, עמ' 57.